

مصادیق دریافت پایه تشویقی

۱. اعطای پایه تشویقی تمام وقت جغرافیایی بر اساس ترفیع سالیانه
 - به اعضای هیات علمی تمام وقت جغرافیایی به ازای هر ۵ پایه ترفیع سالیانه، با نظر روسای دانشکده ها و مراکز تحقیقاتی، پس از طرح در کمیته ترفیعات، یک پایه تشویقی تعلق می گیرد.
 - مبنای محاسبه این بند، سال ۸۲ خواهد بود (نامه ۱۷/۱۱۷۳۹۸/آ مورخ ۱۳۸۸/۳/۲۴ وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی)
۲. پایه تشویقی به حداکثر ۱۰ درصد از اعضای هیات علمی در هر سال و حداکثر تا سه پایه در دوران خدمت عضو هیات علمی و پس از تصویب در شورای دانشگاه در صورت احراز شرایط زیر اعطا می گردد:
 - اعطای پایه تشویقی بر اساس اخذ نشان های دولتی یا جوایز بین المللی (طبق مصوبه چهل و یکمین نشست هیات امنای دانشگاه مورخ ۱۳۹۲/۱۰/۱۶ "به اعضای هیات علمی دانشگاه که موفق به اخذ نشان های دولتی یا جوایز بین المللی می گردند. به ازای هر نشان دولتی یا جوایز خاص بین المللی یک پایه تشویقی با تایید واحد و تشخیص و تصویب شورای دانشگاه قابل اعطا می باشد" و این پایه از تاریخ تصویب قابل اعطا می باشد).
 - مخترعین و مکتشفین که اختراع و اکتشاف آنان در مراجع ذی ربط به ثبت رسیده باشد.
 - برگزیدگان رتبه ها اول تا سوم جشنواره های ابن سینا، رازی و خوارزمی
 - اعطای پایه تشویقی به مجری اصلی طرح منتخب جشنواره کشوری آموزشی شهید مطهری (این بند از سال ۱۳۸۹ قابل اجرا خواهد بود)
 - افرادی که امتیاز ارتقاء آنان به مرتبه دانشیاری و استادی به شرح ذیل باشد:
 - ✓ کسب ۱۷۰ امتیاز برای دانشیاری و ۱۹۰ امتیاز برای استادی از مجموع چهار ماده
 - ✓ کسب دو برابر امتیاز در نظر گرفته شده (کف امتیاز) در ماده سه (در مورد هیات علمی آموزشی در مرتبه دانشیاری ۷۰ امتیاز و در مرتبه استادی ۹۰ امتیاز و در مورد هیات علمی پژوهشی در مرتبه دانشیاری ۹۰ امتیاز و در مرتبه استادی ۱۱۰ امتیاز)
 - ✓ کسب بیش از ۹۰ درصد آرای موافق حاضرین در جلسه هیات ممیزه دانشگاه
 - ✓ کسب حداقل ۱۸ امتیاز از کیفیت تدریس برای اعضای هیات علمی آموزشی و ۴/۵ امتیاز از کیفیت تدریس برای اعضای هیات علمی پژوهشی
 - ✓ عدم مردودی پرونده در نوبت های قبلی در همان مرتبه
 - ✓ حداکثر انتظار برای ارتقا به مرتبه بالاتر ۷ سال
- افراد با فعالیت های برجسته و ویژه در راستای توسعه دانشگاه به پیشنهاد یکی از معاونت ها، با ارائه دلایل و توجیحات که به تایید رئیس دانشگاه رسیده باشد. (اعطای پایه های این بند از سال ۱۳۸۸ قابل اجرا خواهد بود).
- بندهای ۱ و ۲ به صورت مستقل منظور می شوند و اجرای آنها قابل جمع خواهد بود.